

Sobre Puig i Ferrerter i la codificació fabriana. Els adverbis en *-ment*

M. TERESA DOMINGO MASDÉU
Universitat Rovira i Virgili

1. OBJECTIUS DE LA COMUNICACIÓ

Aquesta comunicació té l'objectiu de contribuir a l'estudi dels usos escrits d'aspectes morfosintàctics de l'escriptor Joan Puig i Ferrerter. L'objectiu inicial era estudiar-ne l'ús d'una categoria gramatical: la categoria adverbial. Per circumscriure'm als límits d'espai i temps permesos he acabat limitant l'estudi als adverbis en *-ment*. Aquesta reducció significa que els resultats seran, forçosament, parcials. Tot i això, els resultats poden ser extrapolables a tota la categoria si, seguint Fabra (2007 [1956], p. 81) i altres autors (Bonet i Solà, 1986; López i Morant, 2002, p. 1802-1803; Bonet, 2012, p. 119-220), acceptem com a vàlid el supòsit que d'adverbis pròpiament dits només hi ha els adverbis en *-ment*, i que aquests resulten adequats per representar la totalitat de la categoria en la mesura que poden realitzar-ne totes les funcions.

Un altre objectiu de l'estudi és comparar els resultats amb els de l'estudi d'altres autors perquè les dades que se'n desprenguin puguin ser més significatives i, com que ens trobem en un congrés sobre Pompeu Fabra, m'ha semblat pertinent i engrescador escollir el mateix Fabra com a referent de comparació, també perquè disposem d'un treball dedicat específicament a l'ús dels adverbis en *-ment* en l'obra del gramàtic (Bonet, 2012).

2. JOAN PUIG I FERRETER I POMPEU FABRA

L'època en què Puig i Ferrerter va començar a escriure és una època de crisi i de canvi: els models de llengua propis de la Renaixença semblen ja superats i els escriptors han d'esforçar-se davant de la manca d'un sistema lingüístic de refe-

rència comuna. Com ja sabem, Fabra va contribuir decisivament a crear aquest model general de llengua, i els assoliments i les vacil·lacions d'escriptors que van començar a escriure a començaments del segle xx, com Puig i Ferrer, els devem en bona part a l'acció de l'obra codificadora de Fabra. Pel que fa a la posició de Puig i Ferrer davant la qüestió del codi lingüístic, a la novel·la *Vida interior d'un escriptor* (1928) ens diu, en relació amb els seus inicis literaris, el següent: «La primera cosa que vaig cercar fou la naturalitat. D'altres es preocupen més de la norma». I afegeix: «Aquesta condició de llenguatge viu i natural és la que jo voldria per a mi. Més viu que bell» (1928, p. 75 i 76). Posteriorment, Puig i Ferrer pateix una crisi com a dramaturg (1914-1917). D'acord amb Guillem-Jordi Graells (2001, p. 30), «passa una etapa de desconcert i d'aclimatació a les noves circumstàncies literàries, un cop produïda l'hegemonia aclaparadora del Noucentisme. Així, reapren el català i se subjecta a la normativa fabriana consagrada per l'Institut». Puig i Ferrer (1975, p. 46) es refereix a aquesta etapa i testimonia aquest mestratge de Fabra:

Els adolescents d'ara són més sortosos. Tenen Carner, Carles Riba, Costa i Llobera, Guerau de Liost, els bons de la generació que a nosaltres ens precedí i que nosaltres teníem massa prop. I Pompeu Fabra. Nosaltres, jo si més no, a trenta anys vaig tornar a aprendre el català com un qui reforma la seva escriptura. Això quan ja havia escrit les meves obres de teatre més importants. Quan em vaig sentir seriosament escriptor tenia quaranta anys.

La voluntat de Puig i Ferrer d'acceptar el model lingüístic que proposava Pompeu Fabra és, doncs, clara, i per això un estudi comparatiu de la llengua d'aquests dos autors ens podrà aportar dades sobre el procés d'acostament de Puig a les pautes del gramàtic.¹

3. EL CORPUS. PUIG I FERRETER I POMPEU FABRA

Per fer l'estudi he treballat amb l'obra dramàtica de Puig i Ferrer, amb 23 obres en total. L'obra dramàtica de Puig té, segons el meu recompte actual, una extensió total de 328.233 ocurrences o paraules de text i 7.217 unitats lèxiques diferents. Pel que fa a Fabra, he recorregut a un corpus parcial. Per establir aquest corpus fabrià de contrast, he fet servir, com Bonet (2012), un llibre en què en origen es van aplegar, seleccionades i revisades pel mateix autor, la primera sèrie de les *Converses filològiques*: el volum de 368 pàgines de l'editorial Regina publi-

1. Per a més detalls relacionats amb la posició lingüística de Puig i Ferrer, vegeu Domingo i Ginebra (2008) i Domingo i Ginebra (2012).

cat l'any 1924 amb el títol *Qüestions de gramàtica catalana* (a la coberta; *Converses filològiques*, a la portada).

4. RESULTATS DE L'ESTUDI COMPARATIU. DADES GENERALS D'OCCURÈNCIES I LEMES

Després de fer el recompte dels adverbis en *-ment* en l'obra dramàtica de Joan Puig i Ferrer, les xifres ens donen una quantitat de 946 ocurrences (del total de 328.233 ocurrences del corpus de què partia). Quant a lemes, la xifra és de 210 (del total de 7.217). Pel que fa a Fabra, he seguit l'estudi de Bonet (2012, p. 219-236) i, a partir del quadre del repertori d'adverbis que hi relaciona, he fet un recompte de les ocurrences (Bonet les anomena *incidències*) totals d'adverbis en *-ment*, que dona una xifra de 410. Pel que fa als lemes o unitats lèxiques diferents (Bonet les anomena *ítems*), el recompte em dona una xifra de 114.

Aquestes xifres ja permetrien fer una comparació en termes absoluts, però em calia calcular l'extensió total del corpus de Fabra de què partia per poder establir una proporció a fi que les ocurrences parcials dels dos autors poguessin ser significatives. Bonet no ens proporciona la xifra total d'ocurrences del text de Fabra que serveix com a corpus. Per tant, he hagut d'establir-ne un mètode de recompte: he comptat el nombre total de línies del llibre i les he multiplicat pel nombre de paraules per línia del text.

Si la línia no arribava a la meitat, no l'he comptat. Si arribava a la meitat o la sobrepassava, l'he comptat com a sencera. Quant a les paraules per línia, he fet la mitjana de mots que apareixen en 10 línies completes, i la mitjana resultant ha estat de 7,8 paraules per línia. He multiplicat les 8.162 línies totals que apareixen en el llibre per les 7,8 paraules per línia, i n'ha sortit un total de *63.663,6 mots (ocurrences). La xifra l'acompanyo d'asterisc perquè el sistema de recompte no ha estat fet per mitjans electrònics, com sí que passa en el cas de Puig i Ferrer.

A aquestes xifres totals d'ocurrences, els he aplicat una operació matemàtica de proporcionalitat i he obtingut els resultats següents: si a les 328.233 ocurrences del corpus de Puig i Ferrer hi corresponen 946 ocurrences d'adverbis en *-ment*, a les *63.663,6 ocurrences del corpus de Fabra hi haurien de correspondre de manera proporcional 183,5 ocurrences d'adverbis en *-ment*. Ara: segons el recompte de Bonet, les ocurrences d'adverbis en *-ment* en aquesta obra de Fabra són 410.

També es pot establir una operació de proporcionalitat entre els dos autors pel que fa als lemes: si a les 946 ocurrences d'adverbis en *-ment* que apareixen a l'obra de Puig hi corresponen 210 lemes, a les 410 ocurrences de Fabra hi correspondrien 91 lemes. El total de lemes al corpus de Fabra supera lleugerament aquesta proporció, perquè el nombre total és de 114 lemes.

Fabra supera Puig i Ferrer, doncs, en nombre d'ocurrències i en nombre de lemes.

5. REPERTORI D'ADVERBIS DE PUIG I FERRETER (QUADRE 1) I CRITERIS DE CLASSIFICACIÓ. COMPARACIÓ DELS RESULTATS ENTRE ELS DOS AUTORS (QUADRES 2, 3 I 4)

Per fer la classificació he fet servir parcialment la que proposen López i Morant (2002, p. 1797-1852). El seguiment de la classificació ha estat parcial, tot i que la meua intenció inicial era d'ajustar-m'hi amb el màxim de fidelitat possible, perquè em vaig trobar amb dificultats a l'hora d'establir límits en algunes de les classes proposades pels autors, sobretot pel que fa a la subclasse dels adverbis que anomenen *argumentals*. Coincideixo amb Bonet (2012, p. 221) que la distinció entre els adverbis *triargumentals* i els *biargumentals*, per exemple, pot resultar difícil de decidir. El seguiment ha estat parcial també perquè l'objectiu d'aquest treball és comparar de manera general els repertoris dels dos autors i, per tant, m'ha semblat útil fer servir el sistema de classificació de Bonet (2012), més operatiu en una anàlisi de textos com la que he realitzat.

Bonet ja ens adverteix que amb les etiquetes que fa servir no pretén cobrir amb exactitud absoluta les classes referides. El que sí que pretén és designar-les amb pertinència intuïtiva. Per tant, no em sembla estrany que puguem tenir dubtes raonables a l'hora de fer correspondre alguns adverbis a una etiqueta o a una altra. Per posar alguns exemples, Bonet classifica *profusament* i *abundosament* com a adverbis de freqüència, i potser es podrien considerar més propers als adverbis de quantitat [+quantitat, -freqüència]. Així mateix, Bonet fa correspondre els elements *morfològicament*, *sintàcticament* i *gramaticalment* al subgrup d'adverbis de qualitat; en canvi, *semànticament* l'inclou dins del subgrup dels temàtics. Potser semblaria més raonable que els primers els inclogués també en aquest últim subgrup, o tots al primer. El que vull dir és que és possible que alguns adverbis puig-i-ferreterians, de la mateixa manera que passa amb els de Fabra, siguin percebuts com de dubtosa classificació o que puguin ser considerats com a pertanyents a més d'un tipus a la vegada. Malgrat tot, la classificació de Bonet —que d'altra banda es basa explícitament en la de López i Morant (2002)— em sembla la més útil per a l'objectiu d'aquest treball.

En el quadre 1 podem observar els tipus d'adverbis en *-ment* que Puig i Ferrer fa servir, amb el nombre d'ocurrències i el nombre de lemes. El quadre 2 compara els tipus d'adverbis utilitzats pels dos autors. Els quadres 3 i 4 ordenen els adverbis de més recurrents a menys; primer, pel que fa a ocurrències totals; després, pel que fa a lemes diferents.

El resultat més significatiu dels quadres 2, 3 i 4 és que en ambdós autors els adverbis *de qualitat* estan al capdamunt de la classificació tant pel que fa a ocurrencies com a lemes. Pel que fa a ocurrencies, trobem que la segona posició és per als adverbis *de quantitat* en Puig i Ferrerter, i *de freqüència* en Fabra. Com he assenyalat anteriorment, els límits entre aquests subgrups no són nítids en tots els casos. Com podem observar, a partir de la tercera posició els resultats són menys paral·lels, però no presenten gaires divergències. Així mateix, en l'apartat de lemes, els patrons de tots dos autors són força paral·lels, patrons en els quals la primera posició, com passava amb les ocurrencies, és per als lemes *de qualitat*. Els *de focalització* apareixen en la mateixa posició cinquena i en les quatre últimes posicions trobem, per als dos autors, els grups *temàtics*, *contrastius*, *d'equiparació* i *distribucionals*, encara que no ordenats de la mateixa manera.

6. POSICIÓ EN LA FRASE DELS ADVERBIS EN -MENT EN PUIG I FERRETER (QUADRES 5 I 6). COMPARACIÓ D'AQUESTA POSICIÓ ENTRE ELS DOS AUTORS

Per a aquest punt de l'estudi he fet servir una sola de les obres de Puig: *Anna darrere la cortina* (1936), l'última de les seves obres dramàtiques, que és posterior a la publicació de les *Qüestions de gramàtica catalana* de Pompeu Fabra (1924). M'he centrat en aquesta obra perquè l'estil de Puig i Ferrerter en aquesta època ja està consolidat i perquè s'hi podran veure, en el cas que hi siguin, les petges de les propostes gramaticals del Mestre. M'he restringit a una sola obra perquè en una comunicació com aquesta no és possible fer anàlisis més extenses. De tota manera, n'he pogut extreure unes conclusions, com he fet fins ara, comparant proporcionalment els resultats d'aquesta obra amb els obtinguts per Bonet en el seu estudi de Fabra.

En el quadre 5 es descriuen els usos no parentètics (Bonet els anomena *no inflexionats*) i es divideixen en dos subgrups, el corresponent a les ocurrencies que apareixen en una posició postverbal i el que correspon a ocurrencies a inici d'oració i de clàusula i en el que anomeno *altres* posicions no parentètiques. En el quadre 6 trobem les posicions parentètiques. Em refereixo als usos de l'adverbi entre comes o precedint una coma en els casos en què els adverbis introdueixin una oració o una clàusula. De tota manera, he col·locat en el quadre 5 aquells casos en què, tot i portar una coma, la posició parentètica no em semblava que representés una inflexió real.

Pel que podem observar, el més rellevant és que de les 52 ocurrencies totals, 36 ocupen la posició immediatament postverbal no parentètica. Aquesta posició és la més recurrent i àmpliament majoritària entre els usos puig-i-ferrerterians, ja

que representa el 69,23 % del total. Si tenim en compte que el percentatge d'ús de Fabra en aquesta mateixa posició és del 74,2 % (dades proporcionades per Bonet, 2012), podem concloure que l'ús de Puig i Ferrer i el de Fabra convergeixen.

Quant a les altres posicions no parentètiques, el 9,6 % del total es corresponen a la posició d'inici d'oració o de clàusula. En Fabra, aquesta posició és del 9,97 %; per tant, en aquesta posició inicial l'ús d'ambdós autors també coincideix. Pel que fa a les posicions parentètiques, en l'autor selvatà només representen un 11,5 % del total i, dels 6 casos que he comptat, 5 apareixen en posició inicial d'oració. Fabra utilitza aquestes posicions en un 13,2 % i, de les 40 ocurrences no marginals, 24 es corresponen amb la posició inicial d'oració. La posició immediatament postverbal sumada a aquesta posició inicial d'oració o de clàusula representen el 78,83 % del total en Puig i Ferrer, xifra que, en el cas fabrià, és del 84,17%.²

Les dades dels quadres ens confirmen, d'altra banda, que hi ha una tendència molt majoritària a usar adverbis d'enunciat en aquesta posició immediatament postverbal no parentètica per damunt dels adverbis d'enunciació en les ocurrences dels dos autors. Vull remarcar també que, en aquesta posició majoritària, la més productiva en ambdós autors és la que segueix l'estructura «verb + adverbí de qualitat + complement directe». Té la freqüència més alta: apareix en Puig 29 cops, de les 52 ocurrences totals; la qual cosa representa el 55,77 % de les ocurrences, enfront del 8 % fabrià, en què aquesta estructura, però, també és la més productiva.

7. CONCLUSIONS

En primer lloc, cal assenyalar que Fabra fa servir més adverbis en *-ment* que Puig i Ferrer. En proporció, el corpus fabrià té més ocurrences d'adverbis en *-ment* que el de Puig. El que queda per determinar és si es tracta d'una diferència individual o d'una diferència atribuïble a la tipologia textual, ja que el text teatral té unes característiques diferents del text expositiu.

En segon lloc, cal indicar que Fabra és més ric en adverbis, és a dir, en nombre de lemes adverbials. Aquesta diferència, però, podria ser poc rellevant perquè la diferència no és gran i perquè el corpus de Puig i Ferrer és més extens que el de Fabra, i ja sabem que els corpus més extensos són menys rics des del punt de vista lèxic, ja que la probabilitat que es repeteixin lemes és més alta. D'altra banda, al teatre li correspon ser menys ric lèxicament que a la prosa expositiva (vegeu

2. Bonet fa un càlcul del 96 % en aquestes dues posicions. Per les dades parcials que aporta en el seu estudi, el meu recompte dona un total del 84,17 %.

Ginebra, 2015) i, per tant, la diferència es podria considerar un patró de normalitat.

I, en tercer lloc, pel que fa a la posició de l'adverbi, predomina tant en Fabra com en Puig la posició immediata postverbal, i això potser vol dir que és la posició normal en català. És a dir, contràriament al que suggereix Bonet, la posició immediatament postverbal potser no és un tret característic de l'estil de Fabra, sinó un tret general de la llengua escrita.

8. QUADRES

QUADRE 1

Repertori d'adverbis puig-i-ferreterians classificats per tipus

<p>De qualitat [612 ocurrences; 143 lemes]</p>		<p><i>admirablement</i> (1), <i>afectuosament</i> (5), <i>afogadament</i> (4), <i>airosament</i> (4), <i>agitadament</i> (1), <i>alegremment</i> (20), <i>altivament</i> (1), <i>amablement</i> (4), <i>amargament</i> (5), <i>amicalment</i> (1), <i>amorosament</i> (9), <i>apassionadament</i> (2), <i>ardidament</i> (1), <i>artísticament</i> (1), <i>asprament</i> (4), <i>atrevidament</i> (1), <i>àvidament</i> (2), <i>barroerament</i> (1), <i>bellament</i> (2), <i>bestialment</i> (2), <i>bojament</i> (6), <i>braument</i> (1), <i>briosament</i> (2), <i>bruscament</i> (7), <i>brutalment</i> (21), <i>calmosament</i> (9), <i>cegament</i> (2), <i>confidencialment</i> (1), <i>cordialment</i> (1), <i>correctament</i> (1), <i>cristianament</i> (1), <i>crudelment</i> (4), <i>cruelment</i> (1), <i>cuidadament</i> (1), <i>cuidadosament</i> (1), <i>delicadament</i> (1), <i>deliciosament</i> (2), <i>descuidadament</i> (4), <i>desesperadament</i> (4), <i>deshonradament</i> (1), <i>desinteressadament</i> (1), <i>desmesuradament</i> (2), <i>despectivament</i> (1), <i>desvergonyidament</i> (1), <i>diablement</i> (1), <i>dignament</i> (3), <i>directament</i> (3), <i>discretament</i> (5), <i>dissimuladament</i> (6), <i>divinament</i> (2), <i>dolçament</i> (15), <i>dolorosament</i> (5), <i>durament</i> (3), <i>egoistament</i> (1), <i>emfàticament</i> (1), <i>enèrgicament</i> (6), <i>esbojarradament</i> (5), <i>escandalosament</i> (1), <i>esplendorosament</i> (1), <i>estèrilment</i> (2), <i>estranyament</i> (4), <i>estúpidament</i> (17), <i>fàcilment</i> (9), <i>familiarment</i> (1), <i>fidelment</i> (1), <i>finament</i> (4), <i>folgadament</i> (1), <i>fredament</i> (12), <i>frenèticament</i> (5), <i>furiosament</i> (9), <i>gallardament</i> (1), <i>graciosament</i> (1), <i>gravement</i> (1), <i>humanament</i> (2), <i>humilment</i> (1), <i>inconscientment</i> (1), <i>ingènuament</i> (4), <i>inhumanament</i> (8), <i>injustament</i> (1), <i>intel·lectualment</i> (1), <i>interiorment</i></p>
--	--	---

QUADRE 1 (Continuació)
 Repertori d'adverbis puig-i-ferreterians classificats per tipus

		(2), <i>inútilment</i> (1), <i>involuntàriament</i> (1), <i>irònicament</i> (2), <i>irresistiblement</i> (1), <i>joiosament</i> (6), <i>lentament</i> (36), <i>lliurement</i> (1), <i>malament</i> (75), <i>maliciosament</i> (1), <i>manyagament</i> (3), <i>maquinalment</i> (1), <i>maternalment</i> (1), <i>miserablement</i> (8), <i>misteriosament</i> (1), <i>nerviosament</i> (8), <i>noblement</i> (2), <i>ofegadament</i> (2), <i>orgullosament</i> (4), <i>passablement</i> (1), <i>pausadament</i> (3), <i>penosament</i> (10), <i>perfectament</i> (9), <i>personalment</i> (2), <i>pesadament</i> (1), <i>planyívolament</i> (2), <i>pobrament</i> (5), <i>precipitadament</i> (2), <i>pressosament</i> (1), <i>prudentment</i> (1), <i>purament</i> (6), <i>rabiosament</i> (1), <i>ràpidament</i> (11), <i>recíprocament</i> (1), <i>religiosament</i> (1), <i>sàviament</i> (1), <i>secament</i> (1), <i>secretament</i> (1), <i>sensillament</i> (2), <i>senzillament</i> (12), <i>separadament</i> (2), <i>serenament</i> (5), <i>sèriament</i> (12), <i>seriosament</i> (7), <i>severament</i> (2), <i>silenciosament</i> (7), <i>sincerament</i> (1), <i>solemnement</i> (1), <i>sordament</i> (1), <i>sorollosament</i> (5), <i>suaument</i> (8), <i>sutilment</i> (1), <i>tendrament</i> (12), <i>tendrosament</i> (1), <i>tímidament</i> (4), <i>tortuosament</i> (1), <i>tranquil·lament</i> (3), <i>trionfalment</i> (1), <i>tristament</i> (2), <i>victoriosament</i> (1), <i>visiblement</i> (3), <i>voluntàriament</i> (5), <i>voluptuosament</i> (5), <i>vulgarment</i> (1)
De quantitat [105 ocurrences; 24 lemes]		<i>absolutament</i> (5), <i>abundantment</i> (1), <i>abundosament</i> (1), <i>efusivament</i> (3), <i>eminentment</i> (1), <i>enterament</i> (5), <i>escassament</i> (1), <i>feblement</i> (1), <i>febrosament</i> (2), <i>ferament</i> (2), <i>fixament</i> (1), <i>fondament</i> (20), <i>fortament</i> (14), <i>horriblement</i> (1), <i>infinítament</i> (1), <i>llargament</i> (2), <i>lleugerament</i> (6), <i>lleument</i> (4), <i>plenament</i> (4), <i>pròdigament</i> (1), <i>profundament</i> (11), <i>terriblement</i> (3), <i>vagament</i> (8), <i>vivament</i> (7)
De freqüència [11 ocurrences; 3 lemes]		<i>constantment</i> (2), <i>contínuament</i> (5), <i>novament</i> (4)
Temporals [15 ocurrences; 4 lemes]		<i>darrerament</i> (1), <i>eternament</i> (7), <i>immediatament</i> (2), <i>sobradament</i> (5)
Temàtics o de punt de vista [10 ocurrences; 3 lemes]		<i>formalment</i> (8), <i>moralment</i> (1), <i>poèticament</i> (1)

QUADRE 1 (Continuació)
Repertori d'adverbis puig-i-ferreterians classificats per tipus

De focalització [31 ocurrències; 4 lemes]		<i>essencialment</i> (2), <i>justament</i> (17), <i>principalment</i> (1), <i>solament</i> (11)
D'ordenació textual [44 ocurrències; 8 lemes]	D'equiparació [15 ocurrències; 2 lemes]	<i>exactament</i> (2), <i>igualmente</i> (13)
	Distribucionals [5 ocurrències; 2 lemes]	<i>diferentment</i> (4), <i>indiferentment</i> (1)
	Contrastius [13 ocurrències; 3 lemes]	<i>altrament</i> (7), <i>orgullosament</i> (3), <i>particularment</i> (3)
	De seqüencialització [0 ocurrències; 0 lemes]	
	De conseqüència [11 ocurrències; 1 lemes]	<i>talment</i> (11)
D'acte de parla [119 ocurrències; 20 lemes]	Modals [27 ocurrències; 7 lemes]	<i>clarament</i> (8), <i>convenientment</i> (4), <i>difícilment</i> (5), <i>necessàriament</i> (1), <i>probablement</i> (2), <i>segurament</i> (6), <i>volgudament</i> (1)
	Assertius [89 ocurrències; 11 lemes]	<i>certament</i> (4), <i>decididament</i> (2), <i>francament</i> (33), <i>inevitablement</i> (1), <i>irremissiblement</i> (1), <i>naturalment</i> (25), <i>netament</i> (2), <i>precisament</i> (8), <i>realment</i> (7), <i>verament</i> (3), <i>veritablement</i> (3)
	Factius [3 ocurrències; 2 lemes]	<i>afortunadament</i> (1), <i>desgraciadament</i> (2)

FONT: Elaboració pròpia.

QUADRE 2
Ús dels adverbis en els dos autors

		<i>Puig i Ferrer</i>		<i>Fabra</i>	
		<i>Ocurrències</i>	<i>Lemes</i>	<i>Ocurrències</i>	<i>Lemes</i>
De qualitat		612	143	80	33
De quantitat		105	24	21	12
De freqüència		11	3	79	13
Temporals		15	4	37	15
Temàtics o de punt de vista		10	3	3	3
De focalització		31	4	49	8
D'ordenació textual	D'equiparació	15	2	38	4
	Distribucionals	5	2	25	4
	Contrastius	13	3	10	3
	De seqüencialització	0	0	3	1
	De conseqüència	11	1	1	1
D'acte de parla	Modals	27	7	17	7
	Assertius	89	11	43	8
	Factius	3	2	4	2

FONT: Elaboració pròpia.

QUADRE 3
Comparació dels tipus d'adverbis. Ocurrències

<i>Puig i Ferrer</i>	<i>Fabra</i>
<i>Ocurrències</i> (de freqüència superior a freqüència inferior)	
De qualitat (612)	De qualitat (80)
De quantitat (105)	De freqüència (79)
Assertius (d'acte de parla) (89)	De focalització (49)
De focalització (31)	Assertius (d'acte de parla) (43)
Modals (d'acte de parla) (27)	D'equiparació (d'ordenació textual) (38)
Temporals (15)	Temporals (37)
D'equiparació (d'ordenació textual) (15)	Distribucionals (d'ordenació textual) (25)
Contrastius (d'ordenació textual) (13)	De quantitat (21)
De conseqüència (d'ordenació textual) (11)	Modals (d'acte de parla) (17)

QUADRE 3 (Continuació)
Comparació dels tipus d'adverbis. Ocurrences

<i>Puig i Ferrer</i>	<i>Fabra</i>
De freqüència (11)	Contrastius (d'ordenació textual) (10)
Temàtics o de punt de vista (10)	Factius (d'acte de parla) (4)
Distribucionals (d'ordenació textual) (5)	Temàtics o de punt de vista (3)
Factius (d'acte de parla) (3)	De seqüencialització (d'ordenació textual) (3)
De seqüencialització (d'ordenació textual) (0)	De conseqüència (d'ordenació textual) (1)

FONT: Elaboració pròpia.

QUADRE 4
Comparació dels tipus d'adverbis. Lemes

<i>Puig i Ferrer</i>	<i>Fabra</i>
<i>Lemes</i> (de més freqüent a menys freqüent)	
De qualitat (143)	De qualitat (33)
De quantitat (24)	Temporals (15)
Assertius (d'acte de parla) (11)	De freqüència (13)
Modals (d'acte de parla) (7)	De quantitat (12)
De focalització (4)	De focalització (8)
Temporals (4)	Assertius (8)
De freqüència (3)	Modals (d'acte de parla) (7)
Temàtics o de punt de vista (3)	D'equiparació (d'ordenació textual) (4)
Contrastius (d'ordenació textual) (3)	Distribucionals (d'ordenació textual) (4)
D'equiparació (d'ordenació textual) (2)	Temàtics o de punt de vista (3)
Distribucionals (d'ordenació textual) (2)	Contrastius (d'ordenació textual) (3)
Factius (d'acte de parla) (2)	Factius (d'acte de parla) (2)
De conseqüència (d'ordenació textual) (1)	De conseqüència (d'ordenació textual) (1)
De seqüencialització (d'ordenació textual) (0)	De seqüencialització (d'ordenació textual) (1)

FONT: Elaboració pròpia.

	V39 V17 V31 V19 V21																		
	Intransitiva																		0
	Perifrasi verbal																		0
	Passiva i afins																		0
	Predicatiu																		0
	Copulativa																		0
	Argument clausal																		0
	Subjepte a la dreta																		0
	Clivellada o afí															V35			1
Altra posició	Inici d'oració				V25 V48			V32								V12			4
	Inici de clàusula							V43											1
	Altres	V27 V15 V4 V27																	4
	Totals	33	3	0	5	0	2	1	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	46

3. Remarques al quadre 5:

- Les caselles buides corresponen a 0 ocurrences.
- En cursiva apareixen els parentètics que he considerat no parentètics. Per exemple: V48 (*Riu, amargament*).
- He exclòs del quadre els adverbis que funcionaven com a especificadors d'un adjectiu i no com a adverbis pròpiament.
- Si hegués trobat algun cas d'adverbi especificador d'un adverbi, l'hauria exclòs també, però no n'he trobat cap cas, com tampoc no se'n registren en l'estudi sobre Fabra.

FONT: Elaboració pròpia.

QUADRE 6
Usos parentètics (Bonet els anomena inflexionats)

Tipus d'estructura	De qualitat	De quantitat	De freqüència	Temporals	Temàtics	De focalització	D'ordenació textual					D'acte de parla			Totals	
							D'equiparació	Distribucionals	Contrastius	De seqüencialització	De conseqüència	Modals	Assertius	Factius		
Posició inicial	V26 V26												V17 V24 V49		5	
Orientat al subjecte															0	
Posició postverbal						V16									1	
Formen part d'incisos															0	
Preposicionals															0	
Antecedents de comparativa															0	
Totals	2	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	3	0	6

FONT: Elaboració pròpia.

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

- BONET, Sebastià (2012). «Fabra i els adverbis en *-ment*». A: PRADILLA, Miquel Àngel (ed.). *Fabra, encara: Actes del III Col·loqui Internacional «La lingüística de Pompeu Fabra» (Tarragona, 17, 18 i 19 de desembre de 2008)*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, p. 219-235.
- BONET, Sebastià; SOLÀ, Joan (1986). *Sintaxi generativa catalana*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.
- DOMINGO, Maite; GINEBRA, Jordi (2008). «La llengua de l'obra dramàtica de Joan Puig i Ferrer. Reflexions i comentaris». A: GRAELLS, Guillem-Jordi; JULIÀ, Lluïsa; ESCANDELL, Dari; DOMINGO, Maite; GINEBRA, Jordi; BARGALLÓ, Josep; BAIXERAS, Josep A. *Puig i Ferrer: Cinquanta anys després*. Tarragona: Arola, p. 91-110.
- (2012). «El codi gramatical de Fabra i la praxi dels escriptors. A propòsit de Puig i Ferrer». A: PRADILLA, Miquel Àngel (ed.). *Fabra, encara: Actes del III Col·loqui Internacional «La lingüística de Pompeu Fabra» (Tarragona, 17, 18 i 19 de desembre de 2008)*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, p. 61-71.
- FABRA, Pompeu (1924). *Qüestions de gramàtica catalana: Segona edició de la primera sèrie de converses filològiques*. Barcelona: Regina.
- (2007 [1956]). *Gramàtica catalana*. 19a ed. Barcelona: Teide.
- GINEBRA, Jordi (2015). «La riquesa lèxica dels escriptors catalans contemporanis: dades quantitatives». *Els Marges*, núm. 107 (novembre), p. 32-56.
- GRAELLS, Guillem-Jordi (2001). «Estudi introductori. La producció dramàtica de Joan Puig i Ferrer». A: PUIG I FERRETER, Joan. *Teatre complet*. Vol. I. Tarragona: Arola, p. 9-42.
- LÓPEZ, Àngel; MORANT, Ricard (2002). «L'adverbi». A: SOLÀ, Joan; LLORET, Maria Rosa; MASCARÓ, Joan; PÉREZ SALDANYA, Manuel (dir.). *Gramàtica del català contemporani*. 3a ed. Vol. II. Barcelona: Empúries, p. 1797-1852.
- PRADILLA, Miquel Àngel (ed.) (2012). *Fabra, encara: Actes del III Col·loqui Internacional «La lingüística de Pompeu Fabra» (Tarragona, 17, 18 i 19 de desembre de 2008)*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans.
- PUIG I FERRETER, Joan (1928). *Vida interior d'un escriptor*. Barcelona: Arnau de Vilanova.
- (1936). *Anna darrere la cortina*. Barcelona: Catalunya Teatral.
- (1975). *Diari d'un escriptor: Ressonàncies, 1942-1952*. Barcelona: Edicions 62.